

С этой целью определены принципы, виды и формы оценивания. На основе изучения передового опыта развитых стран мира в этой области и с учетом местных условий обучения в республике разрабатываются новые технологии оценивания.

Следует отметить, что стандарты оценивания как главный инструмент учителя по измерению динамики продвижения учащихся и, конечно, по корректировке хода умственного развития учащихся представлены в виде таблицы рядом с содержательными стандартами, к которым они относятся. Такая параллельная подача стандартов оценивания и соответствующих содержательных стандартов в одной таблице крайне важна, ибо учитель, или какой-нибудь проверяющий чётко видит, что и почему он проверяет. Безусловно, все это свидетельствует об объективности и справедливости оценивания уровня подготовленности учащихся.

Учитель русского языка как иностранного при куррикулярном обучении выступает не только как педагог, излагающий основы и систему изучаемого языка, но и как «репрезентатор, ретранслятор и путеводитель по чужой культуре», а также речевым партнером учащихся [2]. Действительно, в послед-

ние годы многие кафедры методики обучения иностранным языкам во многих вузах постсоветского пространства стали называться кафедрами межкультурной коммуникации.

Таким образом, менеджмент в образовании – это новая и эффективная форма управления не только образовательной системой в целом, но и качеством усвоения конкретного предмета в отдельности.

Как нам представляется, подобный ракурс организации работы по усвоению экономической терминологии можно экстраполировать на другие аспекты развития русской речи учащихся за счет обогащения их лексического запаса.

ЛИТЕРАТУРА

1. Ибрагимбеков Ф. А. Психологические основы овладения вторым языком / Ф. А. Ибрагимбеков. – Баку, 1962. – 148 с.
2. Шанский Н. М. Русское языкознание и лингводидактика / Н. М. Шанский. – М. : Русский язык, 1988. – 260 с.
3. Современный словарь иностранных слов. – М. : Цитадель-трейд : Рипол классик, 2003. – 960 с.

УДК 027.7:378.147

ДОВІДКОВО-ПОШУКОВИЙ АПАРАТ БІБЛІОТЕКИ ВНЗ УКООПСІЛКИ «ПОЛТАВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ ЕКОНОМІКИ І ТОРГІВЛІ» ЯК ОДИН ІЗ ІНСТРУМЕНТІВ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ

Ю. В. Бабенко; М. В. Плигачова

Українська вища школа істотно змінилася за останнє десятиліття. Змінюються не лише засоби навчання, але й технології передачі інформації. Тенденції переходу на безперервну освіту, зростання ролі дистанційної

освіти передбачають необхідність навчання прийомом і методам самостійного отримання знань. Особлива роль у новому інформаційно-освітньому просторі належить бібліотекам вищих навчальних закладів. Динаміка розви-

тку навчальних закладів потребує розробки та послідовного здійснення інноваційної стратегії, у тому числі й від бібліотеки.

З огляду на впровадження дистанційної освіти бібліотека ВНЗ повинна не тільки зберегти якість і повноту традиційних функцій і напрямів діяльності, але й запропонувати студентам і викладачам комплекс нових послуг для якісного інформаційного забезпечення. В діяльності бібліотеки з'являються процеси, пов'язані із забезпеченням дистанційного навчання, такі як формування електронних фондів, організація репозитаріїв, формування електронного довідково-бібліографічного апарату, електронне обслуговування в різних формах, консультаційні послуги технологічного та методичного характеру [7].

Важливу роль серед основних складових інформаційних ресурсів бібліотеки відіграє її довідково-бібліографічний апарат (ДБА). Безпосереднім функціональним призначенням ДБА є повне розкриття фондів бібліотеки, надання допомоги користувачам у пошуку потрібної їм інформації.

Система каталогів і картотек бібліотеки Полтавського університету економіки й торгівлі є головною складовою її довідково-бібліографічного апарату. До системи каталогів і картотек входять: електронний каталог, генеральний алфавітний каталог (службовий), читацькі систематичний і алфавітний каталоги, алфавітно-предметний покажчик до систематичного каталогу, допоміжні картотеки.

Одним із головних інформаційних продуктів бібліотеки є база даних «Електронний каталог», що відображає весь активний фонд бібліотеки та створює основу для виконання різноманітних запитів користувачів. Формування електронного каталогу (далі ЕК) розпочалося 1999 р. в АБІС «Liber Media», а з 2009 р. бібліотека використовує програмне забезпечення «Absotheque Unicode». Станом на 1 квітня 2012 р., обсяг електронного каталогу бібліотеки становить 182653 тис. записів і понад 294 тис. примірників документів. Електронний каталог бібліотеки ПУЕТ складається з таких баз даних: «Книги», «Періодичні видання», «Статті», «Дисертації», «Автореферати дисертацій», «Звіти про НДР», «Електронні

ресурси», «Аудіовізуальні ресурси», «Нормативні документи», «Інформаційно-пошуковий тезаурус (рубрикатор)», «Картотека книгозабезпеченості» тощо. Створення електронного каталогу є пріоритетним напрямом діяльності бібліотеки.

Ще з часів започаткування перших електронних каталогів у 60-х рр. ХХ ст. у бібліотеках усього світу почалися дискусії про доцільність ведення традиційних карткових каталогів одночасно з електронними. На сторінках преси та у спеціалізованих виданнях з'явилися численні публікації з цієї тематики, проте думки їхніх авторів не однакові: повна відмова від традиційних каталогів і картотек або ж паралельне їх ведення [5, 9, 10].

З'ясувати доцільність ведення традиційних карткових каталогів одночасно з електронним – мета дослідження, яке було проведене в січні – березні 2012 р. бібліотекою ВНЗ Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі» (далі бібліотека ПУЕТ).

У загальному вигляді соціологічне дослідження можна визначити як систему логічно-послідовних методологічних, методичних і організаційно-технічних процедур, пов'язаних між собою єдиною метою – отримати достовірні дані про досліджуване явище або процес для їх подальшого використання у практиці, забезпечення ефективної діяльності суспільства [8]. Систематичне проведення соціологічних досліджень дозволяє оцінювати реальний стан справ у бібліотеці, накопичувати й аналізувати динаміку змін, що відбуваються, прогнозувати нові читацькі потреби і приймати рішення для переходу на якісно новий рівень інформаційного обслуговування.

Бібліотека ПУЕТ здійснює постійний моніторинг своєї діяльності. В її доробку ціла низка соціологічних досліджень, тематика яких охоплює багато аспектів бібліотечної діяльності: «Вивчення інформаційних потреб користувачів у електронних ресурсах та рівня володіння користувачами інформаційними технологіями» (2004 р.), «Якість обслуговування в бібліотеці» (2006 р.), «Студент вищого навчального закладу – користувач бібліотеки» (2009 р.), «Бібліотекар – фахівець в умовах інноваційної діяльності» (2010 р.) [3, 4].

У підготовці та проведенні наукових досліджень беруть участь усі підрозділи бібліотеки.

У ході даного дослідження було перевірено такі гіпотези: користувачі бібліотеки надають перевагу пошуку інформації в електронному каталозі над картковим; назріла необхідність заміни традиційної системи каталогів на електронний каталог. Дослідження було проведене за допомогою анкетування: респонденти самостійно і анонімно заповнювали анкети.

До анкетування було залучено 300 користувачів, з них 34 аспіранти та викладачі (11,3 %), 39 студентів 1 курсу (13 %), 17 студентів 2 курсу (5,6 %), 36 студентів 3 курсу (12 %), 42 студенти 4 курсу (14 %), 126 – студентів 5 курсу (42 %), 9 студентів 6 курсу (3 %). Отже, найбільшою категорією користувачів, яких залучили до анкетування, були студенти 5 курсу. Також зауважимо, що більша кількість респондентів-студентів по відношенню до науково-педагогічних працівників обумовлена тим, що вони є основним контингентом користувачів бібліотеки.

За даними дослідження, 82,3 % опитаних визнали, що надають перевагу електронному каталогу, 17,7 % – традиційним картковим каталогам. Перевага у використанні електронного каталогу полягає в тому, що з його допомогою можна здійснювати швидкий і результативний пошук інформації за будь-яким із елементів опису документа та їх комбінаціями, а також виконувати багатоаспектні читальні запити.

56,6 % респондентів на запитання «Чи користувались Ви традиційними картковими каталогами для пошуку літератури?» дали негативну відповідь, 43,3 % – відповіли «так».

Серед користувачів, які звертались до традиційних каталогів (130 респондентів) більшою популярністю користується алфавітний каталог, до нього звернулися 69,2 %, до систематичного каталогу зверталися 26,2 %, а 4,6 % – до алфавітного та систематичного каталогів.

Відповіді на запитання «Як часто Ви звертаєтесь до карткових каталогів?» розподілились таким чином: 61,5 % респондентів зверталися 2–3 рази на рік, 16,2 % – один раз на місяць, 14 % вказали – постійно, 11,5 % – інші

варіанти (раз на 5 років, рідко, давно, за потребою, дуже давно тощо).

Анкетування виявило, що 91,6 % опитаних задоволені пошуком у електронному каталозі, 8,3 % – незадоволені з різних причин (складно знайти інформацію в певній рубриці, недосконала система пошуку, дуже складно здійснювати пошук за ключовими словами, попередня версія електронного каталогу була кращою тощо). Узагальнивши всі названі причини незадоволеності запитів користувачів, можна зробити висновок, що вони викликані відсутністю короткої інструкції з пошуку для користувачів локальної мережі.

Аналіз даних, отриманих у процесі опитування, свідчить про те, що переважна більшість респондентів надає перевагу пошуку інформації в електронному каталозі (82,3 %). Отже, підсумки дослідження підтвердили, що перша гіпотеза дослідження – користувачі бібліотеки ПУЕТ надають перевагу пошуку інформації в електронному каталозі над картковим – підтвердилась. Мабуть, це не випадково. Студенти, що сьогодні навчаються у вищих навчальних закладах – це покоління «віртуального середовища», а по відношенню до бібліотеки їх можна назвати «віртуальний читач», який користується вільним доступом до електронних каталогів і повнотекстових ресурсів традиційних бібліотек, а також до баз даних електронних бібліотек, які широко представлені в мережі Інтернет.

Аналіз пошукових можливостей електронного каталогу та підсумки опитування частково підтвердили і другу гіпотезу дослідження про доцільність ведення традиційних карткових каталогів паралельно з електронним каталогом, адже 14 % респондентів серед тих, хто звертається до традиційних каталогів, користуються ними постійно та надають перевагу абетковому каталогу.

Серед бібліотечних науковців існує думка, що зберігати і продовжувати ведення карткових каталогів потрібно не менше п'ятнадцяти років після запровадження електронного каталогу, поки не буде впевненості у збереженні інформації в ЕК. Повністю відмовитись від традиційних каталогів можуть лише ті бібліотеки, які мають власні потужні автоматизо-

вані системи та матеріальні можливості для здійснення повної ретроспективної конверсії і підтримання необхідної кількості страхових копій електронного каталогу [10].

Деякі бібліотеки ВНЗ України також планують відмовитись від паралельного ведення традиційних і електронних каталогів. Згідно з дослідженням, що проводилось у рамках роботи «Секції з обробки документів і ведення довідкового апарату» Навчально-методичної бібліотечної комісії МОН України (2008 р.), 11 бібліотек ВНЗ (з 51), що активно використовують переваги ЕК і відобразили в ньому більше 50 % свого фонду, підтримують консервацію традиційних каталогів, а в подальшому і їх ліквідацію. А бібліотека НаУ «Києво-Могилянська академія» та ЦНГІ ХДУ «Народна українська академія» мають каталоги тільки в електронному вигляді [6].

Значні досягнення електронної каталогізації за останні десятиріччя, свідчать про безперспективність традиційного карткового каталогу як з погляду пошукових можливостей, так і з погляду витрат на його ведення. З 1981 р. Бібліотека Конгресу США закрила карткові каталоги, що слугувало додатковим прикладом і стимулом змінити практику каталогізації для багатьох бібліотек [2].

Наприклад, Публічна бібліотека м. Колумбуса – столиці штату Огайо (США), звільнилась від карткових каталогів, створивши повністю автоматизовану електронну бібліотеку. Її фонд відображений в ЕК (OPAC), а в залах на екранах дисплеїв світяться емблеми First-Search [10].

На сьогодні рівень інформатизації бібліотеки ПУЕТ можна визначити як достатньо високий, у першу чергу за рахунок упровадження та ефективного використання нової сучасної інтегрованої бібліотечної системи «Absotheque Unicode», яка стала основою для організації інформаційної інфраструктури бібліотеки. Завдяки використанню АБІС «Absotheque Unicode» з'явилася можливість автоматизувати основні технологічні процеси в бібліотеці, такі як комплектування, каталогізація, штрихкування, книговидача, статистичний облік. Перевагами цієї АБІС є ряд функцій і можливостей, а саме: багаторівнева

каталогізація, формування авторитетних файлів, импорт бібліографічних записів, складання бібліографічних списків тощо. ЕК бібліотеки має широкі функціональні та пошукові можливості: автоматичне формування різних типів каталогу залежно від способів групування матеріалів (абетковий, систематичний, предметний), і видів відображених документів; багатоаспектний пошук документів із використанням різних пошукових елементів: автор, назва документа, ключові слова, предметні рубрики, персоналії, індекс ББК, інвентарний номер, штрих-код тощо. Доступ до ЕК здійснюється як у локальній мережі бібліотеки, так і через веб-сайт бібліотеки (адреса ресурсу: <http://www.lib.uccu.org.ua>). Також бібліотека надає доступ користувачам до електронної бібліотеки повнотекстових навчально-методичних посібників і курсів лекцій викладачів університету, ініціювала створення університетського репозитарію. Обсяг ЕК щорічно зростає на 15 тис. записів. Як і традиційний, електронний каталог потребує контролю за якістю наповнення, постійного редагування, покращення сервісу пошуку інформації. Якісне формування одночасно й електронного, і традиційних каталогів потребує великих працевитрат співробітників відділу комплектування та наукової обробки літератури.

Отже, враховуючи високий рівень інформатизації бібліотеки ПУЕТ, пошукові можливості ЕК, а також нерентабельність затрат на ведення традиційних каталогів і підтримання їх у належному стані, та спираючись на результати дослідження, методичною радою бібліотеки було прийнято рішення про припинення ведення карткових читачьких каталогів, і надання доступу читачам до Генерального службового абеткового каталогу. Перспективи свого розвитку бібліотека пов'язує з удосконаленням інформаційно-пошукової системи, що допоможе сформувати якісний електронний продукт, запобігати втраті інформації, максимально задовольнятиме інформаційні потреби користувачів і забезпечуватиме ефективні умови для управління інформаційними ресурсами бібліотеки університету як одного з аспектів забезпечення якості вищої освіти.

ЛІТЕРАТУРА

1. Богуш Т. Удосконалення практичної діяльності – основне завдання бібліотечної (прикладної) соціології / Т. Богуш // Бібліотечна планета. – 2010. – № 3. – С. 16–19.
2. Вершини М. И. Электронный каталог : проблемы и решения : учеб.-практ. пособие / М. И. Вершини. – М. : Профессия, 2009. – 232 с.
3. Лисенко Л. В. Вплив соціологічних досліджень на формування інноваційної політики бібліотеки вищого навчального закладу / Л. В. Лисенко // Бібліотекознавство. Документознавство. Інформологія. – 2011. – № 2. – С. 18–24.
4. Оністрат Н. Електронні та карткові інформаційно-пошукові системи бібліотеки: питання взаємодії / Н. Оністрат // Бібл. форум України. – 2007. – № 2. – С. 14–16.
5. Система каталогов и картотек вузовских библиотек: состояние, проблемы, тенденции / Т. Б. Грищенко, А. Н. Никитенко, Н. Ю. Этенко, Т. Е. Шевченко // Діяльність бібліотек вищих навчальних закладів у світлі модернізації вищої освіти : матеріали міжнар. наук.-практ. конф., 19–21 трав. 2009 р. – Севастополь : СевНТУ, 2009. – С. 14–21.
6. Соколова Ю. В. Вузовская библиотека как центр поддержки электронного обучения : автореф. дис. на соискание науч. степени канд. пед. наук : 05.25.03 / Ю. В. Соколова; Моск. гос. ун-т культуры и искусств. – М., 2007. – 21 с.
7. Соціологія : підручник / за ред. М. П. Требіна. – Х. : Право, 2010. – 224 с.
8. Сукиасян Э. Карточные или электронные? / Э. Сукиасян // Библиотека. – 2010. – № 1. – С. 14 – 17.
9. Цедік Т. Світовий досвід використання карткових каталогів у період інформатизації суспільства / Т. Цедік, А. Приходько // Вісник Книжкової палати. – 2010. – № 10. – С. 14–16.